

[Henry Christensen.]

motiverede forslag, jeg synes vi længe har været stillet over for. For hvor er begrundelsen herfor? Gennem forslaget om avancestop, som vel rent administrativt kan volde uhyre vanskeligheder, vil man jo netop hindre muligheden for at tjene på devalueringen. Virkningen er jo endda, at de pågældende får deres kapital, som er bundet i varelagre, forringet i faktisk værdi, for øvrigt oven i de forringede afskrivningsregler. Alle andre end de dyrtidsregulerede indkomstgrupper er jo stillet akkurat på samme måde; de får prisforhøjelserne som følge af devalueringen og ingen kompensation. Med hvilken begrundelse kan man da ekstraordinært beskatte disse? Meget store dele af dem hører til grupper med lave og vigende indkomster i denne situation. En anden stor kategori er selvpensionisterne, og netop disse bliver jo særlig snydt af en devaluering. Venstres opfattelse er tværtimod, at såvel ud fra retfærdighedshensyn som ud fra ønsket om ikke at svække tilliden til den private opsparring bør vi drøfte former for at hjælpe selvpensionisterne i den opståede situation.

Selv efter regeringens beslutning om devaluering og de efter vor opfattelse stadig for uafklarede problemer med hensyn til det reelle indhold af de umiddelbare følger-virkninger står det helt centrale problem om den generelle økonomiske politik tilbage. Skal indkomst- og omkostningsudviklingen i øvrigt fortsætte uændret her i landet? Vi har — sådan må man forstå statsministerens oplæg — stadig risikoen for, at der kan komme to, og vel at mærke de hidtil dyreste, pristalsportioner efter januar til udbetaling lagt oven i den anden del af overenskomstresultatet. Vi har stadig som baggrund den kraftigste inflation i Danmark i forhold til den række af lande, som vi skal konkurrere med; og risikoen for, at dette fortsætter i den kommende tid, er stadig betydelig. Det er nu erkendt af regeringen og andre, at prisen herfor bl. a. kan være risiko for et voksende antal arbejdsløse i Danmark.

Se, på denne baggrund mener venstre for det første, at tiden er inde til i det hele en forstærket indsats for en indkomstpølitik, der bringer Danmark i en gunstigere situation over for omverdenen, og som giver os

en øget styrke, hvis vi næste gang skulle komme ud for en mørk weekend som den sidste. For det andet mener venstre, at tiden nu nødvendigvis også er inde til, at det offentlige, stat og kommune, sætter tæring efter næring. Jeg kunne have ønsket mig, at forslaget til avancestop i stedet havde drejet sig om, at regeringen skulle begrænses i sine muligheder for at sætte avancen på skatteyderne i vejret. Venstre tror, det er nødvendigt for økonomiens skyld og for at undgå efterspørgselspres i indenlandske sektorer, for at opnå det økonomiske grundlag for erhvervsudviklingen, at ikke alene borgerne kommer til at spænde livremmen ind, men at også stigningen i de offentlige udgifter begrænses. Venstre opfordrer derfor regeringen til i den kommende finanslov at afpasse udgiftsstigningerne, så de i hvert fald ikke udgør en større del af produktionsstigningen, end tilfældet er i indeværende finansår.

Det er efter venstres opfattelse nu nødvendigt, at vores økonomi anlægges på et langsigtet grundlag og med det klare formål generelt at søge Danmarks evne til at klare sig i forhold til omverdenen styrket. Uden at man tager synspunkter som dem, jeg her har fremhævet på venstres vegne, afgørende med ind i det politiske billede, vil dette mål ikke kunne nås.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtæredede statsminister for den redegørelse, han har givet tinget vedrørende regeringens beslutning om at nedskrive kronens værdi med 7,9 pct., baggrunden herfor og de ledsagende foranstaltninger. Jeg går ud fra, således som redegørelsen var formuleret, at når regeringen har truffet denne beslutning, så er den ikke længere til ændring her i folketinget, medmindre det betyder, at regeringens afgang finder sted samtidig, og det foreligger der vist ikke noget om. Derfor har jeg altså her som udgangspunkt, at denne beslutning ikke er til forhandling i den forstand, at regeringen ønsker at ændre den under folketingetsbehandling.

Det er jo en overordentlig alvorlig beslutning, der her er truffet, således som også statsministeren understregede; det er efter det konservative folkepartis opfattelse en af de mest alvorlige beslutninger, en regering kan træffe, at nedskære kronens værdi i forhold til omverdenen. Hvorfor er disse